

verò hæc magis quam illa. Deinde quem admodum dispositum esse conueniat illum, qui velit has gubernationes recipere. dico autem popularē secundum singulas species ac rursus paucorū potestiam. Tandem verò omnium istarum cùm facta fuerit breuiter mentio, conandum erit referre quænam labes, & quæ conservatio-nes sint retumpublicarum & communiquer omnium, & particulariter vniuersitatis, & per quas causas illas maximè evi- nire contingat.

CAPUT III.

VT igitur sint plures retumpublicarum species, illa est causa, quod cuiusque ciuitatis partes sunt plures. Vide- mus enim primo, ex domibus constare ci- vitatem: deinde rursus ex hac multitudi- ne alios esse diuites, alios pauperes, alios medios: diuitumque & pauperum, partem esse bellicam, partem imbellem: & rursus ex plebe partem agrorum culturae dedi- tam videmus, partem mercaturæ, partem opificiis & fôrdidis ministeriis. Nobilitatis quoque differentiae sunt secundum opu- lentiā, & magnitudinem censū. sunt enī alij equites: quod munus nemo faciliter supportare potest, nisi sit diues. Itaque antiquis temporibus quæcunque ciuitates equestri potentia excellebant, in his pau- corum potentia gubernabat: equitatu au- tem bella contra finitos exercebant: eeu Eretrientes, & Chalcidenses, & Mag- nesii, qui sunt super Mæandro, & aliæ plu- res Asiariorum ciuitatum. Præterea sunt aliæ quam iuxta diuitias nobilium dif- ferentiae. quosdam enim genus, quosdam virtus extollit, & si quid aliud tale ciuitatis partem esse oporteat, dictum est, vbi de optimatibus tractauimus. ibi namq. di- stinximus, ex quot partibus necessariis omnis constat ciuitas. & hæc quidem partes, quandoq. concurrunt omnes ad tempubli- cam gubernâdam, quandoq. plures. Patet igitur, quod necesse est plures respublicas esse inter se differentes specie. nam & hæc partes earum inter se specie differunt. Respublica enim est institutio gubernatorum. hanc verò distribuunt omnes, vel secundum potentiam eorum qui participes sunt, vel secundum aliquam æquitatem communem. dico autem, veluti tenuiorum, & opulentiorum, vel communem aliquam amborum. Necessarium est ergo respublicas tot esse, quot sunt institutio-nes circa earum supereminentias, & secundum differentiam partium. Maximè verò duæ videtur esse: quemadmodū de ventis

A μελλον ἐμείνεις μέτρον ταῦτα, πίγα Σόπον δεῖ καθιστάναι τὸν βουλόμενον ταύτας ταῖς πο- λεμίαις λέγω ὃ θημοκρατεῖας τε καὶ ἔ- καστον εἴδος, καὶ πάλιν ὀλιγαρχίας. τέλος ἡ πολιτῶν τούτων, ὅτε ποιοταπέδει σωτή- μως τὴν ἀνερχομένην ματίαν, πειρατεῖον ἐ- πελθεῖν, πίνες φθορεῖ, καὶ [πίνες] σωτηρίαν ἢ πολιτεῖον, καὶ ποιητὴν, καὶ χρεῖας ἑκάστης, καὶ δια- πίνας αὐτίας τείνει τὰ γένεδες πέρικα.

Κεφάλαιον γ.

Tοι μέν οὖν εἴδος πλείον πολιτείας εἰ- πον, ἥπτη πάσιν δέ μέρη πλείον πόλεως τὸν αὐλαρχόν. τερψόντων μέρη γένεται αἰκάλαν συ- πειράρχεις πάσιν δέ φέρει ταῖς πόλεις ἡ ἐπιτε- πάλιν τούτου τὸν πλάνον, ποιεῖ μέρη δύπολεις αἰγακάλην εἴδος, τὸν δὲ δύπολεις, ποιεῖ δέ μέσον εἴδος γένεται δύπολεις, τὸ μέρη ὄπλε- πικέν, τὸ δέ δύπολον καὶ τὸν μέρη, γεωργίαν δη- μον δέ φέρει δύτη, τὸν δέ ἀγρούν, τὸ δέ βα- νωνον καὶ τὸν γνωσίμων εἴσιται διαφοραῖ, καὶ καὶ τὸν πλωτὸν, καὶ τὰ μεράδη τῆς οὐσίας, δέ ἵπποφέριας· πέπον γένεται φέρειον, μὲν πλε- τωπάς, ποιεῖν. δύοφρον δὲ τὸν αἰχέμενον καρ- νανὸν δύσης πόλεσιν εἰς τὰς ἴπποις δέ μάραις δέ, ὀλιγαρχίας παρὰ τούτοις ἔσται. ἔχειν τὸ δέ φερεῖς τεῖς πολεμίοις ἴπποις περὶ τοὺς αἰ- συχτοντας δέ Ερετοκέτες, καὶ Χαρισιδέες, καὶ Μάγιντες εἰς δύο Μαγιστέρων, καὶ τὸν δύμην πολλοῖς φερεῖ τὰς Ασίας. ἔπει φερεῖς τεῖς καὶ πλωτον διαφεραῖς, ἔπει τὸ μέρη καὶ τὸν φέρει, καὶ κατ' αριθμὸν καὶ εἴ τὸ δύο τοιωτον ἔτερη εἴρηται πόλεσιν εἴδος εἰς τοῖς αἰθέλη τῶν αἰ- εισκεκτίαν· εἶναι γένεται δύο διειλόμενα ἐπί πόσων μερῶν αἰγακάλην δέ πάσι τοῖς πόλεις. τούτων γένεται μερῶν, ὅτε μέρη πάντα μετέχει τὸ πο- λιτείας, ὅτε δέ ἐλάσπω, ὅτε δέ πλείον. φανερών τούτων ὅτε πλείον, αἰσικάλην εἴδος πολιτείας, εἴδει διαφερεῖσας δύμάτων, καὶ γένεται τὸν αἰ- θέλη διαφέρει τὰ μέρη σφράγιδα τῷ δέ πολιτεία μέρη γένεται, καὶ τὸν αἰχέμενον τὸν φέρει. ταύτης δέ διειλόμενα πάντας, καὶ καὶ τὰς δύμάτων μετέχοντας, καὶ κατὰ τὰς αὐτές ισ- τηται κανύλι. λέγω δέ τοι γένεται δύπολον, καὶ τὸν δύπολον, καὶ κανύλι τὸν ἀμφοῖν. αἰγα- κάλην αἴρει πολιτείας εἴδος ποστώπας, δύσημον τοξεῖς καὶ τὰς ἴσχροχάς είσι, καὶ καὶ τὰς διαφορεῖς εἴδος μερῶν. μάλιστα δέ δύοδον δέ μόνον. καθάπερ δὲ τὸν τρίτην ποιημένων λέ-